

ION PACHIA-TATOMIRESCU

**PĂGINI DE ISTORIE LITERARĂ
VALAHĂ DE MÂINE
(II)**

Uezenic , „Homo interneticus“ i povestitorul de curs galactic

Din „Atempus“, la „Homo interneticus“. Literatură științifico-fantastică de „bun clas“ ciber-traditionalist delectează Distinsul Receptor în volumul semnat de **Snowdon King** (pseudonimul lui **Ionu Caragea**), volum ce poartă titlul *Uezen i alte povestiri* (Iași, Editura Fides [ISBN 978–973–8930–56–8], 2010; pagini A-5: 160), în prefața lui Ovidiu Bufnilă.

Macrostructura din *Uezen i alte povestiri* evidențiază o primă secțiune cu 14 povestiri – «Atempus», «Amintiri de împrumut», «Homo

interneticus», «Na tere», «Perechea de rezerv », «Ultimele ase minute», «Penitenciarul», «Jocul lui Lucifer» etc. – i o secund parte, alc tuit din cele apte capitole ale unei macro-nuvele, ori, mai degrab , ale unui micro-roman, *Uezen* – «De ertul Ruth», «Karan», «Uezen», «Urluz», «Zetta», «Namur i Anuk», «Lupta» –, fire te, de aceea i factur , sub aceea i pecete stilistic , sub semn tura-pseudonim, Snowdon King, «autor premiat de Helion în anii 2007, 2008, 2009».

Pentru Distinsul Receptor de povestire tiin ifico-fantastic spicuim câteva fraze „c l uzitoare“ din prefa a lui Ovidiu Bufnil , «Ionu Caragea: „Uezen i alte povestiri“ sau zbaterea fiin elor înspre aflarea Adev rului Ultim»:

«Ionu Caragea ia oamenii reali i îi transform în idei, în evenimente, în întreb ri, în strategii i în v luriri de toate felurile. [...] Literatura lui Ionu Caragea e o literatur a interoga iei continue, a încerc rii c tre un Adev r Ultim, nu numai spre mul umirea fiin ei lui, ci i spre determinarea, provocarea cititorului. Mesajul pare s fie c aflarea unui Adev r Ultim este de fapt începutul unei noi aventuri ini iatice i c Misiunea Fiin ei este de a nu se opri i de a îmbog i aventura ei în Univers.»

 (O variant a recenziei *Din „Atempus“, la „Homo interneticus“*, de I. P.-T., a fost publicat în *Anuarul de martie* – Timi oara, ISSN 1842-0974, redactor- ef: Ion Pachia-Tatomirescu –, VI, nr. 6 / prim var 2011, p. 137 sq.)

Povestitor de lung curs interstelar . „Macronuvela“ / „microromanul“ din care s-au publicat apte capitole în «Uezen i alte povestiri» (*supra*, 2010) continu („în tele-serial“) s pun la dispozi ia Distinsului Receptor, tot sub pseudonimul lui **Ionu Caragea, Snowdon King**, capitolele VIII – XV («Capitolul VIII / Calul troian», «Capitolul XIII / Con tiin a lui Uezen», «Capitolul XV / Întunerici i lumin », cu „nucleul“ / „centrul de gravita ie epic-fantastic “ în «Capitolul XI» care îi circumscrie „subcapitolele“: «Remember», «Cartea Crea iei dup Democles», «Via a lui Uezen» i «Revolu ia sexului» etc.), drept „urmare psiho-ac ional-dramatic “, îns sub un titlu „mai fermec tor“, *Con tiin a lui Uezen* (Ia i, Editura Fides [ISBN 978–973–8930–63–6], 2010; pagini A-5: 98), proz tiin ifico-fantastic , având un cuvânt înainte (*Ionu Caragea, ori Un pariu câ tigat cu literatura*), de Dumitru Scor anu, „înainte-cuvântare“ de unde mai afl m:

«Ar fi fost de neconceput pentru mine ca dup ce m-am l udat tuturor c l-am descoperit (pus în valoare) pe poetul Ionu Caragea, s nu-l fi publicat într-un gen oarecum diferit. Am sperat în secret c în SF, ca i în poezie, Ionu va fi un liric. i iat , citind volumul II al primului s u roman SF, pot spune c am câ tigat a doua oar pariul cu

literatura: Ionu Caragea scrie un SF de o calitate care m-a lăsat cu gura căscată » (p. 6).

Bineînțeles, și peste vară, când ci musca intră la răcoare în „pe tera **Împăratului din Munții de Azur**“.

Eroul din panoul central, Uezen, un soi de „Ne-Zeu()“, bine, cum este și firesc, de o excepțională ciber-tipologie:

«Uezen era un băiețel care trăia în Markeb, un sat din regiunea Pantheem, în emisfera nordică a planetei»,

o emisferă cu ceva electro-Canadă, desigur;

«Tatăl său era Tobiah și mama sa era Lenia. Ei aveau peste 900 de cicluri și de înaltă capacitate spirituale superioare, fiind capabili să recepționeze și să transmită mesajele lui Democles venite pe calea luminii. [...] Pe măsură ce creștea, Uezen avea să cunoască și senzația de singurătate, atunci când bătrânii săi au retras pentru o vreme din câmpul său energetic. Acest proces era menit să facă loc Eului care dorea să se unifice cu Eul Divin» – p. 49 sq.;

Uezen face și «Revoluția sexului», mai mult ca sigur, ca și când „ai reforma un Stat“ (după cum constatăm la p. 50 sqq.):

«Față de bărbății altor planete care erau civilizații și educați, cei de pe Pteol erau adevărate bombe cu testosteron, gata să explodeze și să ucidă pentru o partidă monstruoasă de plăcere. Femeile erau tratate ca sclave, ca obiecte sexuale, ca animale de companie și niciodată ca jumătăți ale sufletului. Însă această asuprire încetase odată cu revoluția sexului, atunci când pteolienele au luat armele în mână și și-au cerut drepturile. [...] După descoperirea pietrelor nedeice, Zayonul devenise întâia cea mai interesantă. Nu existau bordeluri și coluri de stradă care să nu fie împânzite de pteoliene dispuse să satisfacă toate gusturile doritorilor de sex. Dar, de foarte multe ori, sub influența drogurilor, femeile le ceda inima. [...] Pteol fusese un oraș cucerit de către Anuk. O planetă fără apărare și fără zone strategice, având un singur continent, Taklaman...»

(Recenzia *Povestitor de lung curs interstelar*, de I. P.-T., a fost publicată în *Anuarul de martie* – Timișoara, ISSN 1842-0974, redactor-șef: Ion Pachia-Tatomirescu –, VI, nr. 6 / primăvară 2011, p. 138 sq.)

